

Nota: Naar een participerend minimabeleid...

Inleiding.....	3
1 Kanteling naar activering en meer zelfredzaamheid.....	4
1.1 Inleiding.....	4
1.2 Minimabeleid is nog niet gekanteld.....	4
1.3 Conclusies uit de evaluatie van het minimabeleid	4
1.4 Uitgangspunten voor een nieuw (gekanteld) minimabeleid	5
2 Voorstellen voor (nieuw) beleid	6
2.1 Inleiding	6
2.2 Doelgroep	6
2.3 Tegenprestatie	6
2.4 Algemene voorzieningen	7
2.4.1 Stadspas	7
2.4.2 Collectief aanvullende zorgverzekering	8
2.4.3 Langdurigheidstoelage	8
2.4.4 Kwijtschelding gemeentelijke belastingen	8
2.5 Individuele aanvragen bijzondere bijstand	10
2.5.b Vorm van bijzondere bijstand	11
2.5.c Zelf in bijzondere kosten voorzien	11
ad Drempelbedrag	11
ad Vermogen	12
2.6 Samenvatting voorstellen	13
3 Financiële aspecten	14
1 De kosten van nieuw beleid, afgezet tegen de begrote middelen voor 2014, 2015 en 2016	14
2 Toelichting op de tabel	15
4 Communicatie, schuldhulpverlening en vroeg-signalering	17
Bijlage 1: De Stadspas Eindhoven/Veldhoven	18

Inleiding

Het huidige minimabeleid draagt niet goed bij aan de participatie van inwoners met een laag inkomen. Bovendien zijn er met de uitvoering van het minimabeleid relatief veel uitvoeringskosten gemoeid. Dat zijn de belangrijkste conclusies uit de evaluatie van het minimabeleid¹.

De ambitie van de Kadernota Maatschappelijke Participatie "*iedereen telt mee, iedereen doet mee en iedereen draagt bij*" gaat uit van het aanspreken van de eigen kracht en talenten van mensen. In de kadernota zijn daarvoor een aantal leidende principes opgenomen, waaronder:

- Uitgaan van de eigen kracht van mensen
- Op zoek naar mogelijkheden, niet naar beperkingen
- Aanspreken van het zelfoplossend vermogen van mensen
- Verbinden van bestaande mogelijkheden, waarderen wat er is
- Aansluiting van het professionele aanbod bij informele netwerken en initiatieven
- Voor wat, hoort wat ofwel tegenprestatie.

In de budgetafspraken met instellingen en verenigingen (Welzijnsbudgetplan) is de wens/voorwaarde meegenomen dat door de instelling gezocht wordt naar mogelijkheden om het perspectief van inwoners met financiële beperkingen en/of psychische of lichamelijke beperkingen te verbeteren. Wij rekenen er op dat hiermee ruimte komt voor uitkeringsgerechtigden om actief te worden binnen maatschappelijke instellingen en verenigingen.

De voorstellen in deze nota Minimabeleid sluiten aan bij de kaders voor maatschappelijke participatie en minimabeleid.

Doelstelling is om het minimabeleid waar mogelijk te kantelen van inkomensondersteuning naar meer activering, waarbij inwoners met een laag inkomen meer zélf de regie nemen en hun talenten en mogelijkheden beter ontwikkelen. Resultaat van gewijzigd minimabeleid zou moeten zijn dat inwoners met een laag inkomen niet alleen geprikkeld worden om en meer mogelijkheden krijgen om, maar om daadwerkelijk ook meer mee te doen, mee te tellen en ook bij te dragen aan maatschappelijke participatie.

Veldhoven,
maart 2014.

¹ zie hoofdstuk 1 paragraaf 4

1 Kanteling naar activering en meer zelfredzaamheid

1.1 Inleiding

De ontwikkeling van de “verzorgingsstaat” in de afgelopen decennia, heeft ook geleid tot individualisering. Algemeen wordt nu onderkend dat inwoners teveel leunen op de overheid en voorzieningen en te weinig oplossingen zoeken binnen hun eigen mogelijkheden en leefomgeving. Zowel op rijksniveau, als op lokaal niveau, wordt gezocht naar mogelijkheden om meer participatie en onderlinge verbondenheid te organiseren. Mensen zouden meer hun eigen talenten moeten kunnen inzetten en meer de regie en verantwoordelijkheden over hun leven zélf moeten nemen, in plaats van een beroep te doen op overheidsvoorzieningen.

De omslag die plaatsvindt in het denken en handelen van Rijk en gemeenten in het sociale domein, vindt ook zijn oorzaak in afnemende financiële middelen. Zowel bij de uitvoering van de sociale zekerheid als de Wmo is de rolverdeling tussen gemeenten en burger aan het veranderen. Kenmerkend is ook hier, dat met deze zogenoemde kanteling beoogd wordt, dat de inwoner de regie en de verantwoordelijkheid over zijn leven zoveel mogelijk neemt en behoudt en dat dit ook leidt tot minder uitgaven bij de overheid.

1.2 Minimabeleid is nog niet gekanteld....

Deze kanteling heeft in Veldhoven nog weinig plaatsgevonden bij het bijzondere bijstand- en minimabeleid (hierna minimabeleid), hoewel ook voor dit beleidsterrein sprake is van individualisering en afnemende middelen. Het ligt voor de hand om bij de doorontwikkeling van het minimabeleid aan te sluiten bij de Kadernota Maatschappelijke Participatie en de kantelingsgedachte: inwoners, óók met een laag inkomen, zullen meer dan voorheen hun regie, talenten en verantwoordelijkheden zélf moeten inzetten.

Centraal binnen het minimabeleid staat “meedoen”. Minimabeleid is er op gericht dat inwoners, en met name kinderen, mee kunnen blijven doen en deel kunnen nemen aan het maatschappelijke leven. De Kadernota Maatschappelijke Participatie is evengoed van toepassing op mensen met een laag inkomen.

In het huidige minimabeleid wordt in veel gevallen aan symptoombestrijding gedaan. Inwoners met een laag inkomen worden door middel van bijdragen/voorzieningen op hun inkomen aangevuld, zodat zij daarmee kosten van bijvoorbeeld abonnementen en contributies kunnen voldoen. Zeker waar het gaat om abonnementen voor krant en internet is weinig sprake van meedoen of meetellen, althans niet in de zin van participeren.

Het nieuwe minimabeleid is bij voorkeur minder inkomensondersteunend en draagt er aan bij dat inwoners met een laag inkomen kunnen meedoen, én worden geprikkeld om mee te doen, aan maatschappelijke activiteiten.

Mensen die (financiële) ondersteuning nodig hebben, kunnen blijven rekenen op passende ondersteuning: meer dan nu wordt in de toekomst uitgegaan van maatwerk. Maatwerk met als doel een meer op de persoon en situatie toegespitste oplossing².

1.3 Conclusies uit de evaluatie van het minimabeleid

Samenvattend is in de evaluatie geconcludeerd dat:

- behalve de gemeentelijke regelingen ook andere Veldhovense instellingen en verenigingen actief betrokken zijn bij de minima. Stichting Leergeld, Stichting Voedselbank Veldhoven, Swove, Buro Sociaal Raadsliden, Stimulans, de Ouderenbonden en andere instellingen zijn belangrijke schakels tussen het individu en de ondersteunende mogelijkheden.

² Ondersteuning voor individueel noodzakelijke kosten vindt plaats met toepassing van de bijzondere bijstand.

- het huidige minimabeleid van de gemeente Veldhoven vooral inkomensondersteuning biedt bij veel voorkomende (financiële) zaken zoals bijzondere kosten, belastingen, schulden en de kosten van een deugdelijke zorgverzekering.
- de Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten inkomensondersteunende bijdragen biedt, maar deze zijn in hoogte beperkt, de uitvoering is erg arbeidsintensief, er zijn dubbelingen met de voorzieningen van Stichting Leergeld en Jeugdsportfonds.
- de voorzieningen Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten weliswaar financiële drempels weghalen om mee te doen, maar van activerende werking van de regelingen nauwelijks sprake is.
- het achteraf terugbetalen van gemaakte kosten (bonnetjescultuur) in de Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten op bezwaren stuit bij de aanvragers.
- de voorzieningen van Jeugdsportfonds en Stichting Leergeld, alsook de verschillende activiteiten van bijvoorbeeld de Ouderenbonden meer bijdragen aan activering dan de (financiële) regelingen.
- In de regio wordt als norm voor toepassing van het minimabeleid met name 110% van het minimuminkomen gehanteerd.

1.4 Uitgangspunten voor een nieuw (gekanteld) minimabeleid

Voor het gekantelde minimabeleid zijn de ambitie en de principes uit de kadernota richtinggevend, náást het vangnetprincipe en de eigen verantwoordelijkheid zoals we die kennen in de Wet werk en bijstand. Minimabeleid heeft minder het karakter van inkomensaanvulling en draagt feitelijk bij aan maatschappelijke deelname.

Verder wordt rekening gehouden met een aantal kaders:

- Dubbelingen tussen uitvoeringsorganisaties zoveel mogelijk vermijden;
- Uitvoeringskosten beperken;
- Uitvoering ook bij partners (Veldhoven is regiegemeente);
- Bescherming van de doelgroep tegen schuldvorming;
- Afnemende financiële middelen;
- Nieuw rijksbeleid met aanvullende financiële middelen.

Extra investering in de maatschappelijke deelname van kinderen is gewenst om met name voor die groep te voorkomen dat het lage inkomen van de ouders leidt tot levenslange achterstand; kinderen moeten zich maatschappelijk kunnen ontwikkelen.

2 Voorstellen voor (nieuw) beleid

2.1 Inleiding

De conclusies uit de evaluatie en bovenstaande uitgangspunten en kaders leiden tot een aantal voorstellen. Dit betreffen voorstellen met een meer algemeen karakter dan wel voor het totale beleid van toepassing, zoals de afbakening van de doelgroep en de inzet van een 'tegenprestatie'. Het activerend karakter van het minimabeleid wordt voor uitkeringsgerechtigden ondersteund door de verleiding tot een "tegenprestatie" en een strakkere toepassing van de bestaande maatregelenverordening. In de loop van 2014 wordt het beleid daarop ook formeel in de verordeningen aangepast.

Daarnaast maken we onderscheid tussen inkomensbeleid, dat immers een verantwoordelijkheid is van het Rijk, en ondersteunend beleid. Vanuit die denkwijze bestaan er in het nieuwe minimabeleid in beginsel nog maar drie voorzieningen:

1. Algemene voorzieningen (Stadspas, langdurigheidstoeslag, collectieve zorgverzekering en kwijtschelding gemeentelijke belastingen)
2. Voorzieningen voor kinderen
3. Individuele aanvragen bijzondere bijstand

Ten slotte zorgt een goede schulddienstverlening en goede verbinding van de "keten" voor adequate oplossingen in probleemsituaties (zie nota Schuldhulpverlening 2012).

2.2 Doelgroep

Of iemand tot de doelgroep minima behoort wordt afgeleid van de mate waarin het inkomen hoger is dan het voor de betrokkene geldend sociaal minimum (= bijstandsnorm); op dit moment in Veldhoven 105%. Voorgesteld wordt de doelgroep meer in overeenstemming te brengen met hetgeen in de regio gangbaar is en met hetgeen het Rijk als norm hanteert. Alle gemeenten in de regio hanteren een percentage van minimaal 110%. Deze norm is ook het maximum: het Rijk verbiedt gemeenten om categorale regelingen (dat zijn regelingen waarbij niet een individuele toets als criterium geldt, maar het al dan niet behoren tot een groep, zoals bijvoorbeeld leeftijd, hoogte inkomen e.d.) te treffen voor groepen met een inkomen boven 110%. Een uitzondering geldt voor de Stadspas: middels een stadspas mogen voorzieningen binnen bereik van alle inkomensgroepen worden gebracht.

Als de norm in onze gemeente wordt opgetrokken dan wordt de doelgroep iets groter; bij een norm van 110% stijgt het aantal huishoudens van 1020 naar 1270 en het aantal personen van 2360 naar 2938.

Het aantal kinderen in de doelgroep stijgt van 540 naar 650.

Voorstel 1

De norm voor toepassing van het minimabeleid optrekken van 105% naar 110% van het minimuminkomen.

2.3 Tegenprestatie

In het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet werk en bijstand (wijzigingen per 1 juli 2014) was opgenomen dat het college verplicht zou worden om uitkeringsgerechtigden onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te laten verrichten. Deze tegenprestatie staat los van de re-integratieverplichting, hoewel dit er wel aan kan bijdragen dat iemand sneller uitstroomt. Inmiddels is de verplichting uit het wetsvoorstel geschrapt. Niettemin zullen wij de tegenprestatie wel bevorderen, zij het dat we dit via "verleiding" willen doen. Door aan het uitvoeren van de tegenprestatie bepaalde voordelen (bijvoorbeeld kortingen op culturele activiteiten) te koppelen, ontstaat een dubbel voordelig effect:

- mensen zijn gemotiveerder om de verplichte tegenprestatie uit te voeren, en
- mensen gaan door zowel de tegenprestatie als de activerende voordelen meer participeren.

Bij het koppelen van de tegenprestatie aan het minimabeleid moet wel rekening gehouden worden met de eisen die aan de prestatie gesteld kunnen worden. Het moeten namelijk werkzaamheden zijn die door belanghebbende naar vermogen verricht moeten kunnen worden, waarbij de omvang en de duur beperkt moeten zijn. De werkzaamheden zijn bovendien afhankelijk van de specifieke situatie van belanghebbende en de lokale situatie. Hiervoor zullen nadere kaders vastgelegd worden.

Voorstel 2

Tegenprestatie voor een uitkering/voorziening bevorderen en daarbij een koppeling aanbrengen tussen activering enerzijds en participatie anderzijds.

2.4 Algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen staan open voor alle personen in de doelgroep; het betreft hier met name de Stadspas en de Collectief Aanvullende Zorgverzekering. Een derde algemene voorziening is de Langdurigheidstoeslag; deze stoelt op de bijzondere bijstand en is alleen voor personen die langdurig van een uitkering (tot maximaal 110% sociaal minimum) afhankelijk zijn.

2.4.1 Stadspas

Met de in te voeren Stadspas (zie hoofdstuk 3) wordt de toegang tot bepaalde voorzieningen mogelijk gemaakt. Dat kan zijn in de vorm van een passepartout met korting, gratis toegang, incidenteel toegang tegen een gereduceerd tarief, of korting op aankopen bij partners met wie afspraken worden gemaakt (bijvoorbeeld de Kringloopwinkel). De toegang tot voorzieningen is vooral van toepassing voor zaken als sport, ontspanning en cultuur. Hiermee zal de Stadspas met name ingezet worden voor voorzieningen waarvoor oorspronkelijk de Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten was bedoeld.

Het is de bedoeling dat mensen (tot 110% sociaal minimum) met een stadspas méér gaan (mee)doen. De pas gaat hen daarbij korting geven op:

- contributie voor de bibliotheek,
- kaartjes voor de Schalm,
- de toegang tot museum 't Oude Slot,
- toegang tot het zwembad Den Ekkerman en
- korting op cursussen bij de Parasol.

Hierover zijn principe afspraken gemaakt met de betreffende instanties. Met andere partijen wordt nog gesproken.

Aanvullend gaat de pas ook tegen gereduceerd tarief toegang geven tot de zwem- en schaatsvoorzieningen in Eindhoven.

Voorstel is om eind 2014 de eindhovense pas met Veldhovense voorzieningen in te voeren en deze in de komende jaren door te ontwikkelen. In de toekomst zullen meer en meer voorzieningen toegankelijk of bereikbaar worden met de pas. De pas wordt aan mensen met een laag inkomen gratis beschikbaar gesteld. Andere inwoners kunnen de pas kopen, echter zonder de bovengenoemde faciliteiten, maar mogelijk wel met andere aantrekkelijke aanbiedingen. Op dit moment hebben al ruim 9.000 Veldhovenaren een stadspas vanuit Eindhoven. Van een stigmatiserende werking is daarom geen sprake.

De pas biedt géén inkomensondersteuning, maar zorgt voor kostenverlaging als pashouders gebruik maken van voorzieningen. Belangrijk voordeel van het gebruik van de Stadspas is dat pashouders door lage toegangsprijzen en lage tarieven uitgenodigd worden om van de voorzieningen gebruik te maken. Wordt geen gebruik gemaakt, dan zijn in principe ook geen kosten verbonden. Hiermee sluit de pas uitstekend aan bij het activeren van inwoners en het appél om zelf de regie te nemen. De gemeente stelt pashouders in de gelegenheid om mee te doen; het is aan de pashouder zélf om daarvan al dan niet gebruik te maken.

In een bijlage bij deze nota wordt het (toekomstig) bereik en de technische mogelijkheden en kosten met betrekking tot de stadspas toegelicht. Voorgesteld wordt om de bijdrageregeling welzijnsactiviteiten na 2014 te beëindigen. Eerdere beëindiging is niet mogelijk omdat de kosten voor 2014 al zijn begroot, er nog geen alternatief is (bijvoorbeeld de Stadspas) én inmiddels door enkele inwoners al een aanvraag is ingediend op basis van het nieuwe jaar.

Voorstel 3

Invoering van de Stadspas op basis van de Eindhovense pas met uitbreiding van Veldhovense voorzieningen voor inwoners uit de doelgroep minimabeleid en beëindiging van de bijdrageregeling welzijnsactiviteiten met ingang van 1 januari 2015

2.4.2 Collectief aanvullende zorgverzekering

De collectief aanvullende zorgverzekering verzekert inwoners met een laag inkomen tegen vaak voorkomende ziekte- en zorgkosten. Hierdoor zijn inwoners niet (langer) afhankelijk van bijzondere bijstand voor bepaalde kosten. Op basis van het contract dat de gemeente voor haar inwoners sluit, zijn zowel de basisverzekering als de aanvullende verzekering iets goedkoper. Bovendien betaalt de gemeente een bijdrage in de kosten van de aanvullende verzekering (op dit moment € 12,50 per verzekerde per maand). In 2012 werd geopperd om de mogelijkheid van collectieve verzekering in Veldhoven te beëindigen op grond van ontbrekende financiële middelen. De verzekering wordt echter, óók door de minister, van zo'n groot belang geacht voor de (onafhankelijkheid van) minima dat voorgesteld wordt deze verzekering te handhaven.

Voorstel 4

De collectieve verzekering, inclusief de bijdrage in de kosten van aanvullende verzekering, handhaven voor inwoners uit de doelgroep minimabeleid.

2.4.3 Langdurigheidstoelage

De derde algemene voorziening is de langdurigheidstoelage. Deze is in de Wet werk en bijstand verankerd en is beschikbaar voor mensen die langdurig een uitkering op minimumniveau hebben. Hier is sprake van maximaal 110% van de norm én langdurig (= ten minste 3 jaar). Deze langdurigheidstoelage bestond al en wordt inhoudelijk niet gewijzigd.

2.4.4 Kwijtschelding gemeentelijke belastingen

Inwoners met een minimum inkomen kunnen in aanmerking komen voor kwijtschelding van belastingen. Uitgangspunt voor het verlenen van kwijtschelding zijn de landelijke regels. Voor kwijtschelding zijn de wettelijke grondslagen en bevoegdheden geregeld in:

- Gemeentewet, art. 225
- Invorderingswet 1990, art. 26
- Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990

Sinds enkele jaren kennen wij in Veldhoven een werkproces waarbij bestanden worden vergeleken om kwijtschelding onder de aandacht van potentiële rechthebbenden te brengen. De inkomenssituatie van inwoners die eerder kwijtschelding kregen wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens van het speciaal daarvoor in het leven geroepen Inlichtingenburo. Komt iemand voor kwijtschelding in aanmerking, dan wordt deze, ná een extra check, toegekend. Hiermee wordt bereikt dat inwoners met een laag inkomen eerder binnen het bereik van kwijtschelding worden gebracht. Inwoners die niet eerder kwijtschelding kregen moeten een verzoek indienen. Aanvankelijk werd verwacht dat het loslaten van dit proces tot gevolg zou kunnen hebben dat minder mensen om kwijtschelding zouden vragen en dat zodoende meer belastinggeld zou worden ontvangen. Bovendien past het loslaten van dit proces ook bij het activeren van mensen: zélf de regie voeren en een aanvraag indienen als men

zélf geen oplossing heeft. Bij nader inzien echter worden geen financiële voordelen verwacht van het loslaten van die procedure; bovendien zouden de kosten van invordering aanmerkelijk kunnen stijgen als bij mensen met een laag inkomen alsnog belastingen moeten worden geïnd. Om die reden blijft de huidige werkwijze wat ons betreft onveranderd.

Overwogen is om de mogelijkheid van kwijtschelding van hondenbelasting af te schaffen; motief zou kunnen zijn dat mensen de keuze hebben om wel/geen hond te bezitten. Wij verwachten echter dat het bezit van een hond er mede toe leidt dat mensen de deur uitgaan en andere mensen ontmoeten. Vanwege het geringe financiële effect van afschaffing en het gegeven dat het bezit van een hond kan bijdragen aan participatie stellen wij hier geen wijzigingen voor.

2.5 Voorzieningen voor kinderen

De ondersteuning van participatie van kinderen vond tot vandaag plaats door de gemeente (bijdrageregeling), Stichting Leergeld en het Jeugdsportfonds. Zoals uit de evaluatie blijkt is de uitvoering van de bijdrageregeling niet adequaat en relatief duur. Er is sprake van verschillende normen en er vinden ook dubbelingen plaats.

In de eerder genoemde brief van staatssecretaris Klijnsma ([http://www.divosa.nl/sites/default/files/intensivering-armoede-en-schuldenbeleid\[1\].pdf](http://www.divosa.nl/sites/default/files/intensivering-armoede-en-schuldenbeleid[1].pdf)) wordt voor de ondersteuning van kinderen gevraagd samen te werken met "aanwezige krachten in de samenleving". De staatssecretaris vindt het belangrijk om de krachten uit de private en publiekesector te bundelen. Ook de Kinderombudsman adviseert de krachten en middelen te bundelen om zodoende effectief kinderen in armoedesituaties te kunnen ondersteunen. De extra middelen, die door het Rijk worden ingezet kunnen voor lokale private initiatieven worden ingezet.

Bovenstaande omstandigheden leidden er toe dat wij met Stichting Leergeld hebben gesproken over mogelijkheden om de "gebundelde" uitvoering op zich te nemen. Stichting Leergeld is hiertoe bereid. Dit heeft voor alle partijen verschillende voordelen: verschillende ondersteuningsmogelijkheden, zoals die van gemeentelijk ondersteuningsbeleid, van Jeugdsportfonds én van Leergeld zélf, kunnen in samenhang worden gezien. De uitvoeringskosten van de gemeente worden beperkt en de beschikbare financiële middelen voor kinderen komen volledig tot zijn recht.

De uitvoering van Stichting Leergeld, gestart in 2007, in Veldhoven stáát. Inmiddels vinden relatief veel inwoners met kinderen de weg naar deze stichting; het aantal kinderen dat via de stichting in de afgelopen jaren is geholpen neemt flink toe. In 2012 werden nog 261 kinderen geholpen, waarmee een totaalbedrag was gemoeid van € 37.652,-. In totaal zijn in 2013 al 437 kinderen geholpen³. Er waren 687 aanvragen (gemiddeld bijna 1,6 aanvraag per kind). Er is een bedrag van € 54.095 uitgekeerd ten behoeve van kinderen.

Stichting Leergeld heeft bovendien een goed imago en wordt ook landelijk en regionaal door bedrijven, instanties en fondsen ondersteund. De uitvoering vindt volledig plaats door vrijwilligers, hetgeen het imago positief ondersteunt. Op dit moment wordt Stichting Leergeld gesubsidieerd met een gemeentelijke bijdrage van € 35,- per voorziening met een maximum van € 9.750,- per jaar.

Stichting Leergeld voorziet niet in geld; de stichting bemiddelt in de hoogte van kosten, maakt scholen en oudercommités bewust van de gevolgen van hoge bijdragen, voorziet in (les-)materialen, voert aanvragen voor het Jeugdsportfonds uit

³ In de mondelingen toelichting bij het jaarverslag is aangegeven dat ruim 30% van de kinderen uit de doelgroep wordt bereikt. Het aantal van 437 kinderen moet misschien iets genuanceerd worden. Uit benchmark is gebleken dat er mogelijk tóch een gering aantal kinderen dubbel geteld zijn. Het gaat dan om een afwijking van hooguit 15 kinderen.

etc. Belangrijk pluspunt is dat Stichting Leergeld alle aanvragen en voorzieningen in samenhang kan bezien en zodoende écht maatwerk kan leveren. Bovendien geldt bij de stichting geen precedentwerking, immers alle verzoeken en aanvragen worden individueel getoetst. Belangrijk is ook dat het "loket" voor ondersteuning van kinderen in de vorm van Stichting Leergeld voor iedereen helder is.

Als Stichting Leergeld een rol krijgt in het minimabeleid, dan moet dit passen binnen de eigen regels en uitgangspunten van Stichting Leergeld. Dat wil niet zeggen dat de inkomenstoets per definitie moet worden opgetrokken naar het niveau van de stichting van 120%. Stichting Leergeld heeft inmiddels ook ruime ervaring met de andere inkomenstoets van het Jeugdsportfonds (115%). Middelen zoals uit de gemeentelijke

bijdrage, het Jeugdsportfonds en de middelen van de stichting kunnen over de inkomensgroepen worden verdeeld.

Een bijzonder aspect betreft de leeftijdsafbakening. Hiervan wordt voorgesteld om aan te sluiten bij de doelgroep van de stichting, te weten kinderen van 4 tot en met 17 jaar. Dat betekent dat kinderen jonger dan 4 jaar niet onder de doelgroep vallen. In onze ogen zijn kinderen in deze leeftijd ook niet aangewezen op maatschappelijke activiteiten; in deze leeftijd zijn kinderen aangewezen op het eigen gezin en de eigen omgeving.

Voor de uitvoering van minimabeleid voor kinderen zijn in beginsel de "Klijnsmagelden" van € 109.000 en de al bestaande subsidie van € 9.750 beschikbaar. Wij stellen voor om totaal € 100.000,- per jaar beschikbaar te stellen aan Stichting Leergeld voor dit doel.

Voorstel 5

De uitvoering van het minimabeleid specifiek voor kinderen overdragen aan Stichting Leergeld binnen de hiervoor aangegeven uitgangspunten. Voor de uitvoering van minimabeleid voor kinderen € 100.000,- per jaar beschikbaar stellen vanuit de zogenaamde Klijnsma-gelden.

2.5 Individuele aanvragen bijzondere bijstand

2.5.a Eigen verantwoordelijkheid / maatwerk.

Een gekanteld minimabeleid, waarbij de nadruk ligt op eigen verantwoordelijkheid, heeft ook gevolgen voor de manier waarop wordt omgegaan met het verstrekken van bijzondere bijstand. Bij een beleid dat uitgaat van eigen verantwoordelijkheid, past een individuele beoordeling en een beoordeling of niet zelf kan worden voorzien in bepaalde kosten. Een beroep op de eigen verantwoordelijkheid betekent anderzijds ook dat dáár waar de klant zelf de problemen niet het hoofd kan bieden, de gemeente als vangnet fungeert en gericht moet bijspringen.

Bij de beoordeling (van de noodzakelijkheid) wordt meer dan voorheen ook gekeken naar andere oplossingen die men, vanuit de eigen verantwoordelijkheid, kan nemen om te komen tot een oplossing. Hierbij kan gedacht worden aan de hulp van familie, vrienden of collectieve voorzieningen zoals de kringloopwinkel.

De bijzondere bijstandsverlening gaat terug naar de basis. Alleen als in de individuele situatie sprake is van *onverwachte, niet verwijtbare en onvermijdbare noodzakelijke* kosten is bijstand mogelijk.

Er zal in beginsel ook geen bijstand meer worden verleend voor kosten die door het Rijk buiten de basisvoorzieningen (zoals het basispakket ziektekosten) zijn gelaten. Bezuinigingen in voorliggende kaders worden niet via de bijzondere bijstand gecompenseerd. Deze bezuinigingen betreffen immers niet alleen het individu. Eigen bijdrages voor dienstverlening (eigen bijdrage Wmo, rechtsbijstand) die

inkomensafhankelijk worden vastgesteld, worden niet langer via de bijzondere bijstand gecompenseerd. Dit omdat de voorliggende voorziening al rekening heeft gehouden met de draagkracht van de burger.

2.5.b Vorm van bijzondere bijstand

Indien na een individuele beoordeling wordt vastgesteld dat bijzondere bijstand noodzakelijk is, wordt de bijzondere bijstand in principe om niet (= gratis) verstrekt. Verstrekking om niet past binnen een **activerend** minimabeleid. Leningen en daarmee schulden werken belemmerend op de uitstroom. Daarnaast staat het verstrekken van leningen/het aangaan van leningen haaks op het beleid rondom schulddienstverlening. Op dit principe bestaat wel een enkele uitzondering. Te denken valt hierbij aan bijstand voor duurzame gebruiksgoederen (voor deze goederen wordt men immers geacht te reserveren, vóór of achteraf), overbruggingsuitkeringen (naar inkomen dat later wordt ontvangen) en het verlenen van bijstand in een situatie waarbij de klant een ongenoegzaam besef van verantwoordelijkheid heeft getoond. In die gevallen zal steeds ook naar de individuele mogelijkheden en omstandigheden worden gekeken.

2.5.c Zelf in bijzondere kosten voorzien

Naast de individuele beoordeling komt de eigen verantwoordelijkheid ook tot uiting in de mogelijkheden die iemand, ondanks een laag inkomen, heeft om zelf in bepaalde kosten te voorzien

Dit wordt gerealiseerd door:

het invoeren van een drempelbedrag;

het meenemen van het vermogen bij het bepalen van de draagkracht.

ad Drempelbedrag

Het invoeren van een drempelbedrag draagt enerzijds bij aan de eigen verantwoordelijkheid van mensen om de bijzondere kosten van bestaan zelf op te lossen en bij de gemeente pas aan te kloppen als deze in verhouding te hoog worden om zelf nog te betalen. Anderzijds levert het drempelbedrag een besparing op de uitvoeringskosten op, omdat het een administratieve drempel is.

Bijzondere bijstandverlening in "kruimelvoorzieningen" wordt tegengegaan. De verhouding tussen de uitvoeringskosten voor een dergelijke aanvraag en de gevraagde bijstand ligt soms zo scheef dat het qua uitvoeringskosten niet verantwoord is voor de gemeente om dergelijke kruimelbedragen te behandelen. Met het drempelbedrag wordt de balans tussen uitvoeringskosten en de gevraagde bijstand enigszins hersteld. Als kruimelbedragen in een kalenderjaar opgeteld wél boven de drempel komen, dan worden de aanvragen alsnog in behandeling genomen.

Artikel 35 lid 2 WWB biedt de juridische mogelijkheid een drempelbedrag in te voeren. De wet biedt de gemeente de gelegenheid om te zeggen dat alle bedragen onder het drempelbedrag in wezen voor eigen rekening zijn. Het bedrag (€ 125,- norm 2012) wordt elk half jaar geïndexeerd door de minister, waardoor het in verhouding blijft met de bijstandsnormen.

Aanvragen voor kosten die lager liggen dan het drempelbedrag worden geweigerd. Feitelijk worden deze dus afgewezen, met als overweging dat zij gezien het drempelbedrag behoren tot de incidentele, bijzondere kosten van bestaan en daarom dus (nog) niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. De burger wordt bij het indienen van de aanvraag hierop gewezen. Bij een afwijzende beschikking blijft de optie van bezwaar en beroep altijd open. Het is van belang voor de burger dat deze de kosten, waarvoor hij bijzondere bijstand wil aanvragen, op het juiste moment indient. Als de kosten het drempelbedrag niet overschrijden, wordt voor de beoordeling gekeken naar 12 maanden voorafgaande aan de aanvraag. Als het om een aanvraag voor periodieke bijzondere bijstand gaat, lijkt het redelijk om ondanks dat een drempelbedrag gehanteerd wordt, meteen uit te gaan van de kosten op jaarbasis.

ad Vermogen

Gemeenten hebben in het kader van de bijzondere bijstand volledige vrijheid in de vaststelling van de draagkracht van de belanghebbende. Dit betekent dat zij zelf bepalen welk deel van de middelen bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen. De vrijlatingsbepalingen ex artikel 34 WWB (vermogen) zijn daarom niet verplicht van toepassing op de bijzondere bijstand.

Concreet: de gemeente heeft beleidsvrijheid om de draagkracht vast te stellen en kan een saldotegoed op lopende rekeningen als draagkracht aanmerken, ook al bedraagt het saldotegoed minder dan het vrij te laten bescheiden vermogen.

In de huidige beoordeling van het recht op bijzondere bijstand wordt het vrij te laten bescheiden vermogen echter buiten beschouwing gelaten op de wijze als die bij de algemene bijstand. Die keuze is destijds gedaan om bij de uitvoering van de bijzondere en algemene bijstand een consequente en eenduidige lijn te hanteren om fouten in de uitvoering te voorkomen. De keuze was vooral ingegeven door organisatorische overwegingen maar voldoet niet, althans in mindere mate, aan de hiervoor geformuleerde uitgangspunten (eigen verantwoordelijkheid en vangnetprincipe). Hier wordt dan ook voorgesteld om bij de uitvoering van de bijzondere bijstand een andere en lagere vermogensgrens te hanteren dan die bij de algemene bijstand. Het past in de hiervoor beschreven gedachtegang dat klanten eerder een beroep moeten doen op de eigen middelen dan nu het geval is.

Daar komt bij dat het, bij de vaststelling van het recht op algemene bijstand, vrij te laten vermogen juist bedoeld is om bepaalde incidentele kosten van het bestaan te kunnen voldoen.

Voorstel 6

Het beleid bijzondere bijstand aanpassen door middel van het invoeren van een drempelbedrag en het meenemen van het vermogen bij het bepalen van de draagkracht.

Een vorm van bijzondere bijstand betreft de Bijdrageregeling warme maaltijden. De regeling is destijds in het leven geroepen om de uitvoering van deze vorm van bijstand efficiënter in te richten. Tot en met 2012 werd de regeling uitgevoerd door Swove. Onderliggende gedachte van deze constructie was o.a. de doelstelling van de Wmo om mensen zo lang mogelijk zelfstandig te laten wonen, armoede actief te bestrijden, niet-gebruik van regelingen te voorkomen en aandacht te schenken aan het welzijn van (oudere) burgers. Bovendien kwamen medewerkers van SWOVE bij mensen thuis, zodat dit gemakkelijk en efficiënt geregeld kon worden.

Inmiddels wordt de bijdrageregeling bekeken volgens de insteek van de Wmo. Er wordt nu nadrukkelijk gekeken naar de mogelijkheden die iemand zelf heeft. De laatste jaren is het bijna voor iedereen mogelijk om zelfstandig voor zijn eten te zorgen: het aanbod van kant en klaar-maaltijden is de laatste jaren enorm toegenomen. Men hoeft het eten alleen op te kunnen warmen.

Omdat het aantal indicaties om voornoemde reden minder werd en mensen tegenwoordig ook de klantmanagers WMO via het "keukentafelgesprek" persoonlijk spreken, is er voor gekozen de indicatiestelling terug te leggen bij de gemeente. Dit om te voorkomen dat in gesprekken met verschillende hulpverleners (in dit geval de WMO-klantmanagers en medewerkers van SWOVE) dezelfde onderwerpen aan de orde komen. Op dit moment is duidelijk te merken dat de nieuwe instroom voor deze regeling afneemt; hierdoor nemen ook de kosten van bijzondere bijstand voor warme maaltijden af.

2.6 Samenvatting voorstellen

Voorstel 1

De norm voor toepassing van het minimabeleid optrekken van 105% naar 110% van het minimuminkomen.

Voorstel 2

Tegenprestatie voor een uitkering/voorziening bevorderen en daarbij een koppeling aanbrengen tussen activering enerzijds en participatie anderzijds.

Voorstel 3

Invoering van de Stadspas op basis van de Eindhovense pas met uitbreiding van Veldhovense voorzieningen voor inwoners uit de doelgroep minimabeleid en beëindiging van de bijdrageregeling welzijnsactiviteiten met ingang van 1 januari 2015

Voorstel 4

De collectieve verzekering, inclusief de bijdrage in de kosten van aanvullende verzekering, handhaven voor inwoners uit de doelgroep minimabeleid.

Voorstel 5

De uitvoering van het minimabeleid specifiek voor kinderen overdragen aan Stichting Leergeld binnen de hiervoor aangegeven kaders. Voor de uitvoering van minimabeleid voor kinderen € 100.000,- per jaar beschikbaar stellen, mede op basis van de zog. Klijsma-gelden.

Voorstel 6

Het beleid bijzondere bijstand aanpassen door middel van het invoeren van een drempelbedrag en het meenemen van het vermogen bij het bepalen van de draagkracht.

3 Financiële aspecten

Bij de begrotingsbehandeling voor 2013 zijn bezuinigingen doorgevoerd in de meerjarenbegroting. Bij de begrotingsbehandeling voor 2014 zijn hier nog eens bezuinigingen aan toegevoegd. Hierdoor is begrotingstechnisch "dubbel" bezuinigd op het minimabeleid. Dit wordt deels gecompenseerd door een extra toevoeging aan het Gemeentefonds voor armoede, de zogenaamde Klijnsmagelden. Hierdoor ontvangen wij in 2014 € 87.000,- meer en vervolgens per jaar € 109.000,- in het Gemeentefonds.

De dubbele bezuiniging die heeft plaatsgevonden dient gecorrigeerd te worden. Wij zien daartoe, althans voor 2014, mogelijkheid binnen de reserves: uit de jaarrekening 2013 is gebleken dat sprake is van een flink overschot. Het ontmoet ons inziens geen bezwaar indien het tekort over 2014, zijnde € 74.561,- daaraan wordt onttrokken. Voor de jaren 2015 en daarna dient de begroting te worden afgestemd op het nieuwe beleid. Wij zullen daarmee met het oog op de eerdere dubbele bezuiniging bij de begrotingsvoorstellen rekening houden.

1 De kosten van nieuw beleid, afgezet tegen de begrote middelen voor 2014, 2015 en 2016

In onderstaande tabel schetsen wij de jaarlijkse kosten van het nieuwe beleid, de bestaande begroting en de dekking van de verschillen. Tevens geven wij aan waar dekking voor het verschil kan worden gevonden.

Voorlopige inschatting kosten minimabeleid na aanpassing	2014	2015	2016	2017
Kosten Stadspas (incl communicatie??)	€ 26.800	€ 35.800	€ 35.800	€ 35.800
Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten	€ 55.000			
Bijzondere bijstand (excl. Uitvoering)	€ 300.000	€ 300.000	€ 300.000	€ 300.000
Langdurigheidstoelage	€ 110.000	€ 110.000	€ 110.000	€ 110.000
Aflossing leningen	-€ 78.000	- €80.000	-€ 82.000	-€ 84.000
Collectief aanvullende verzekering	€ 56.761	€ 70.500	€ 70.500	€ 70.500
Maaltijdenvoorziening	€ 15.000	€ 12.500	€ 10.000	€ 10.000
Kwijtschelding belastingen	€ 185.000	€ 185.000	€ 185.000	€ 185.000
Kinderopvangregeling	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
(Extra) minimabeleid voor kinderen	€ 109.750	€ 100.000	€ 100.000	€ 100.000
Uitvoeringskosten	€ 157.500	€ 80.000	€ 80.000	€ 80.000
Totaal	€ 937.811	€ 813.800	€ 809.300	€ 807.300
Bedragen in begroting 2014-2017	2014	2015	2016	2017
Kosten Stadspas	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten	€ 55.000	€ 0	€ 0	€ 0
Bijzondere bijstand (excl. Uitvoering)	€ 304.000	€ 312.000	€ 312.000	€ 312.000
Langdurigheidstoelage	€ 110.000	€ 110.000	€ 110.000	€ 110.000
Aflossing leningen	-€ 78.000	-€ 80.000	-€ 82.000	-€ 84.000
Collectief aanvullende verzekering	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Maaltijdenvoorziening	€ 22.000	€ 0	€ 0	€ 0
Kwijtschelding belastingen	€ 154.000	€ 78.000	€ 80.000	€ 80.000
Kinderopvangregeling	€ 40.000	€ 39.000	€ 39.000	€ 39.000
(Extra) minimabeleid voor kinderen	€ 10.000			
Uitvoeringskosten	€ 178.000	€ 160.000	€ 170.000	€ 171.000
Totaal	€ 795.000	€ 619.000	€ 629.000	€ 628.000

Verschillen nieuw beleid en begroting 2014	2014	2015	2016	2017
Kosten Stadspas	€ 26.800	€ 35.800	€ 35.800	€ 35.800
Bijdrageregeling Welzijnsactiviteiten	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Bijzondere bijstand (excl. Uitvoering)	-€ 4.000	- €12.000	-€12000	- € 12.000
Langdurigheidstoelage	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Aflossing leningen	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Collectief aanvullende verzekering	€ 56.761	€ 70.500	€ 70.500	€ 70.500
Maaltijdenvoorziening	-€ 7.000	€ 12.500	€ 10.000	€ 10.000
Kwijtschelding belastingen	€ 31.000	€ 107.000	€ 105.000	€ 105.000
Kinderopvangregeling	-€ 40.000	-€ 39.000	-€ 39.000	-€ 39.000
Extra minimabeleid voor kinderen	€ 100.000	€ 100.000	€ 100.000	€ 100.000
Uitvoeringskosten	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Totaal	€ 163.561	€ 274.800	€ 270.300	€ 270.300
Dekking: klijnsmagelden	€ 87.000	€ 109.000	€ 109.000	€ 109.000
Dekking: 2014: dekking binnen programma 6 2015 e.v.: begrotingscorrectie	€ 76.561,-	€ 165.800	€ 161.300	€ 161.300
Verschil	0	0	0	0

2 Toelichting op de tabel

Uitvoeringskosten

In bovenstaande tabel is de mogelijke besparing op uitvoeringskosten nog niet opgenomen. Reden hiertoe is het feit dat weliswaar de werkzaamheden deels wegvallen (€ 29.500,-), echter dit effect wordt eerst gerealiseerd als de betreffende medewerkers uit dienst gaan of andere werkzaamheden gaan verrichten. Omdat binnen WIZ op dit moment herverdeling van werk wordt gerealiseerd, kan het financiële effect op afzienbare termijn binnen de begroting/rekening worden gerealiseerd.

Kosten Stadspas:

De Stadspas was niet begroot. De pas vervangt de huidige bijdrageregeling omdat hiervan een meer participatie bevorderend effect te verwachten is, als belangrijkste argument. In 2014 worden de invoeringskosten, inclusief de initiële communicatiekosten ruimschoots gedekt door het budget dat aanvankelijk voor de bijdrageregeling welzijnsactiviteiten staat begroot. Vanaf 2015 was de bijdrageregeling echter begrotingstechnisch al geschrapt. De begroting dient hierop aangepast te worden.

Bijzondere bijstand.

In totaal wordt hierop een voordeel begroot van € 12.000,- per jaar.

Collectief aanvullende verzekering

In 2012 is voorgesteld deze voorziening om reden van kostenbesparing af te schaffen. In de begroting is dit ook doorgevoerd. Bij nader inzien zijn wij van mening dat de collectieve verzekering dermate essentieel is voor minima, en dat daarmee ook op bijzondere bijstandskosten wordt bespaard, dat wij voorstellen de collectieve verzekering alsnog te handhaven. Bovendien vinden we dat de inkomensgrens verhoogd moet worden naar 110%. Wij worden in dit voorstel vooral gesteund door de minister, die deze verzekering als enige categoriale regeling wil toestaan. Dit resulteert in een nadeel van € 70.500,- per jaar. Voorstel is om de begroting hierop aan te passen.

Maaltijdvoorziening

In 2012 werd verwacht dat deze regeling volledig zou kunnen vervallen. In de praktijk blijkt dat het aantal aanvragen flink afneemt, echter dat voor een aantal mensen de noodzaak aanwezig blijft. Om die reden moet een relatief klein bedrag als uitgaven worden begroot. Dit resulteert in een nadeel van € 10.000,- per jaar.

Kwijtschelding belastingen

In 2012 werd voorzien dat afschaffing van de ambtshalve kwijtschelding zou kunnen leiden tot een voordeel van € 75.000,- per jaar. Inmiddels is de afschaffing van de kwijtschelding achterhaald en bovendien is die inschatting veel te rooskleurig. Dit resulteert in een nadeel van € 105.000,- per jaar. De begroting dient hierop aangepast te worden.

Kinderopvang

Het afnemen van de vraag naar kinderopvang levert een voordeel op van € 39.000,-

Extra budget in gemeentefonds (zogenaamde Klijnsma-gelden)

Door de staatssecretaris is extra geld toegezegd voor het armoedebeleid (zie brief 3 juli 2013). Voor 2013 is 20 miljoen beschikbaar gesteld, waarvan 19 miljoen via de gemeenten wordt verdeeld. Voor Veldhoven betekent dit € 20.000,- extra voor 2013; dit bedrag is naar de algemene middelen gevloeid.

Voor 2014 wordt landelijk nog eens € 80 miljoen en voor 2015 en verder € 100 miljoen aan het Gemeentefonds toegevoegd. Dit leidt voor Veldhoven tot een extra inkomsten van € 87.000,- in 2014 en € 109.000,- vanaf 2015. Voorstel is om de middelen in te zetten voor voorzieningen voor kinderen.

Extra minimabeleid voor kinderen

De extra investering in kinderen levert een nadeel op van € 100.000,- dat echter voor gecompenseerd wordt door extra middelen van het Rijk (Klijnsmagelden) ad € 109.000,- per jaar.

Dekking correctie begroting

Zoals eerder gemeld is de voorbereiding van de begroting voor 2013 en 2014 "dubbel" bezuinigd. Dit dient gecorrigeerd te worden. Voor 2014 bestaat de mogelijkheid om de dekking van het verschil te compenseren binnen programma 6..

Voor de jaren vanaf 2015 dient bij de voorbereiding van de begroting de dekking voor het minimabeleid weer op orde te worden gebracht (zie raadsvoorstel)

4 Communicatie, schuldhulppreventie en vroeg-signalering

In de brief van 3 juli van staatssecretaris Klijnsma wordt, naast de materiële investering in kinderen, uitdrukkelijk aandacht gevraagd voor preventie, vroegsignalering en andere zaken die de situatie van mensen met een laag inkomen kan verbeteren.

Wij hebben in het verleden al goede relaties opgebouwd en structuren georganiseerd. Het "ketenpartneroverleg Armoede" dat twee maal per jaar wordt georganiseerd, de samenwerking met Stichting Voedselbank, het signaleringsoverleg alsook de inzet van budgetcoaches en het Klapperproject, worden aangemerkt als preventief. Met deze initiatieven worden probleemsituaties snel herkend, worden instellingen snel met elkaar in verbinding gebracht en worden beginnende probleemsituaties voorkomen. Niettemin moeten we ook de komende jaren investeren in adequate communicatie tussen de instellingen en naar de potentiële risicogroepen. Daarbij zullen we onze partners consulteren over de wijze waarop we de doelgroepen het beste kunnen bereiken en bedienen.

Op deze wijze wordt ook het implementatieplan van de stadspas vorm gegeven. Als budget is hiertoe voor 2014 een incidenteel bedrag á € 2.000,- begroot.

Bijlage 1: De Stadspas Eindhoven/Veldhoven

De invoering van een Stadspas voor Veldhoven was met name bedoeld voor het bedienen van minima zonder dat hieraan een stigmatiserend effect is verbonden. Uiteindelijk kunnen we nu positief adviseren over een vorm van een Stadspas die voldoet aan de belangrijkste vereisten en past binnen de budgettaire kaders en aansluit bij de Stadspas Eindhoven.

Afgelopen maanden is verder onderzoek gedaan naar de technische en financiële mogelijkheden en zijn een aantal Veldhovense instellingen benaderd. Het onderzoek heeft de laatste drempels weggenomen en de gemeente Eindhoven is bereid samen te werken om de pas voor Veldhoven verder te ontwikkelen. Een aantal instellingen blijkt bereid om de toegang via de Stadspas te bevorderen. Concrete afspraken bestaan met:

- de bibliotheek,
- de Schalm,
- museum 't Oude Slot,
- Den Ekkerman en
- de Parasol.

Naast de Veldhovense instellingen biedt de pas toegang met korting tot de 2 Eindhovense zwembaden en de schaatsbaan.

De aansluiting bij de Stadspas Eindhoven biedt ons verschillende voordelen en heeft voor ons verschillende positieve effecten:

- De technische infrastructuur en ondersteuning bestaan al en zijn in de praktijk beproefd. Er hoeft geen nader onderzoek te worden gedaan, de kosten zijn in beeld en er zijn geen (financiële) risico's verbonden voor wat betreft de implementatie van die pas.
- De Eindhovense pas kan zowel op feitelijke inhoud van voorzieningen als op specifieke doelgroep naar voorziening worden aangepast. Er is geen enkele belemmering om alléén voor bepaalde inwoners nader bepaalde voorzieningen aan de persoonlijke pas te koppelen; daarmee ontstaat bij mogelijke toekomstige uitrol over de rest van Veldhoven ook de mogelijkheid om andere voorzieningen dan minimavoorzieningen aan de pas te koppelen (bijvoorbeeld slagboom milieustraat, ondergrondse vuilcontainers, fietsenstalling etc.).
- Al in de basis van de pas kunnen meteen enkele voorzieningen (zwem- en schaatsbaan in Eindhoven) met korting beschikbaar worden gesteld; tegen (ingecalculeerde) meerkosten kan de pas hiervoor als passe-partout worden ingezet.
- Een stigmatiserend effect van verstrekking van deze pas aan onze minima is er niet, immers iedereen kan de pas aanschaffen (Ongeveer 9000 inwoners van Veldhoven hebben hem al zelf aangeschaft of gekregen omdat zij in dienst zijn van de gemeente Eindhoven).

De Stadspas geeft ons een collectieve voorziening die duurzaam en breed kan worden ingezet. Als we de pas op 1 januari 2015 operationeel willen hebben (fysieke verstrekking laatste kwartaal 2014), hebben we nu nog 7 maanden om daaraan definitief nog enkele specifieke Veldhovense voorzieningen toe te voegen. Wij denken dan, naast de afspraken die al zijn gemaakt aan bijvoorbeeld de Veldhovense tijdelijke schaatsbaan. Met enkele instanties wordt nog overleg gevoerd over de specifieke mogelijkheden (kortingspas of passe-partout, infrastructuur, compensatie misgelopen inkomsten e.d.).

Voordat een voorziening wordt toegevoegd aan de pas, wordt een afweging gemaakt van de toegevoegde waarde versus de bijbehorende (gemeentelijke) kosten en de wijze van dekking daarvoor.

Op langere termijn zijn (afhankelijk van de efficiency en bereidheid van de gemeente Eindhoven en leveranciers) ook voorzieningen mogelijk als toegang tot Stichting Leergeld, sport- en cultuurverenigingen etc..

Uiteraard zijn er ook kosten verbonden aan de eerste invoer en aan het onderhoud van de pas. Ook zijn er kosten voor instellingen die aangesloten willen worden op de pas.

Hieronder worden de kosten gespecificeerd, waarbij onderscheid wordt gemaakt naar implementatiekosten en onderhoudskosten.

<p>Startkosten</p> <p>Eindhoven zorgt voor eerste inrichting van het systeem: incidentele inzet 40 uur</p> <p>Veldhoven levert een bestand aan met de gegevens van de minima die voor een pas in aanmerking komen. Deze kosten worden geraamd op 10 uur.</p> <p>De kosten voor de eerste aanschaf van een pas is circa € 7</p> <p>Uitgaande van de doelgroep (bij 110%) van 2938 personen</p>	<p>€ 3.300,-</p> <p>€ 900,-</p> <p>€ 20.600,-</p>
<p>Jaarlijkse kosten:</p> <p>Veldhoven levert jaarlijks een bestand aan met de gegevens van de minima die voor een pas in aanmerking komen. Deze kosten worden geraamd op 10 uur</p> <p>Eindhoven zorgt voor de begeleiding, de verwerking van het Veldhovens bestand, het uploaden van de Stadspas met het gratis Passe-partout en het inrichten van het kassasysteem. De inzet wordt geraamd op 40 uur.</p> <p>Eindhoven zorgt voor updaten systeem: jaarlijkse inzet 15 uur</p> <p>Passen nieuwe minima (inschatting 60 personen)</p>	<p>€ 900,-</p> <p>€ 3.300,-</p> <p>€ 1.200,-</p> <p>€ 400,-</p>
<p>Voorzieningen:</p> <p>Gebruik passe-partout 600 personen a € 50</p> <p>(Ervaring Eindhoven/Waalre is dat 20% van de minima daadwerkelijk gebruik maakt van voorzieningen ijsbaan/zwembaden. De kosten voor een passe-partout zijn € 45,- tot € 55,-).</p> <p>Veldhoven kan eventueel haar eigen gewenste voorzieningen toevoegen aan de pas. De hoogte van de kosten is afhankelijk van wensen en beschikbare techniek en kennis applicatie beheerder bij aan te sluiten voorziening.</p>	<p>€ 30.000,-</p> <p>Maximaal per voorziening € 2.500,-</p>

Totaal implementatie en eerste voorzieningen € 24.800,-

Totaal jaarlijks onderhoud € 5.800,-

Jaarlijkse kosten gebruik Stadspas als passe-partout € 30.000,-

(Dit bedrag is gebaseerd op het feitelijk gebruik van de Eindhovense Zwembaden en schaatsbaan door de doelgroepen in Eindhoven en Waalre. Omdat én Veldhoven een eigen zwembad heeft, én de inwoners van Eindhoven en Waalre meer zijn geïnteresseerd op zwembad de Tongelreep, verwachten wij dat het gebruik door Veldhovenaren lager zal zijn).

Incidentele communicatiekosten 2014 € 2.000,-

Incidentele kosten bij nieuwe voorzieningen (per voorziening) € 2.500,-